

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5355/2021
07.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Зорана Хаџића, Добриле Страјина и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из села ..., општина ..., чији је заједнички пуномоћник Миле Петковић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Јевтовић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости завештања, поништаја завештања и повреде нужног дела, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3192/21 од 16.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 07.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3192/21 од 16.06.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3192/21 од 16.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3192/21 од 16.06.2021. године, ставом првим изреке, одбачена је, као недозвољена, жалба тужила изјављена против става трећег изреке пресуде Основног суда у Младеновцу П 938/19 од 10.02.2021. године, којим је усвојен други евентуални тужбени захтев, утврђено да је писменим завештањем пред сведоцима завештаоца пок. ГГ бив.из ... од 02.11.2016. године, тужилама као наследницама из првог наследног реда повређено право на нужни наследни део у висини од по 1/6 на непокретности ближе описаној у овом ставу изреке, те је тужилама утврђено право својине по основу законског нужног наследног дела од по 1/6 на тој непокретности, а што је тужена дужна да призна и трпи упис права својине тужила код надлежне СКН Младеновац. Ставом другим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужила и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и четвртом изреке, којима је одбијен, као неоснован, главни тужбени захтев да се утврди да је ништаво и да не производи правно дејство према тужилама предметно завештање, што би тужена била дужна да призна и трпи, одбијен, као неоснован, први евентуални тужбени захтев да се поништи предметно завештање и да исто не производи правно дејство према тужилама због повреде облика и непоштовања услова прописаних законом, што би тужена била дужна да призна и трпи и обавезане тужиле да туженој накнаде трошкове парничног поступка у износу од 136.500,00 динара.

Ставом трећим изреке одбијен је, као неоснован, захтев тужиља за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиље су благовремено изјавиле ревизију, побијајући је, како произлази из навода ревизије, у ставовима другом и трећем изреке, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредбе члана 85. Закона о наслеђивању, цитиране у образложењу нижестепених пресуда, одбијен је, као неоснован, главни тужбени захтев за утврђење ништавости и први евентуални тужбени захтев за поништај писменог завештања пред сведоцима завештаоца пок. ГГ, бив.из ... од 02.11.2016. године, након оцене да за удовољење овим тужбеним захтевима нису испуњени законски разлози. Према чињеничном стању, утврђеном из писаних доказа у списима и исказа саслушаних сведока, завешталац је знао да чита и пише, пред два сведока је изјавио да је писмено завештање прочитао, да му је јасан садржај и сврха завештања као и да је то његова последња воља, а само завештање је потписао у присуству два сведока, који су такође потписали завештање.

У таквом случају, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари одлуку о основаности тужбеног захтева засновали на примени одговарајућих одредаба материјалног права Закона о наслеђивању и да је одлука у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Ради се о парници ради утврђивања ништавости и поништаја писменог завештања пред сведоцима, у којој одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања сваког конкретног случаја.

Сходно наведеном, у конкретном случају нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужиље нису уз ревизију доставиле правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији.

Имајући у виду наведено, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 04.09.2017. године. Судска такса на тужбу одмерена је према вредности предмета спора од 10.000,00 динара а вредност предмета спора није опредељена. На дан подношења тужбе 1 евро је, према средњем курсу Народне банке Србије, износио 119,2717 динара, па вредност предмета спора побијаног дела представља динарску противвредност 83,84 евра. Првостепена пресуда донета је 10.02.2021. године. Другостепена пресуда донета је 16.06.2021. године.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужиља није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**